Gryfino, dnia 14 listopada 2014 r.

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

POWIATOWY LEKARZ WETERYNARII

W GRYFINIE

Krzysztof Dankiewicz

Hodowcy drobiu przyzagrodowego i gołębi

Nasz znak:	PIW. Z 408/ / / 2014		
Dot. sprawy nr:		pismo z dnia:	

W związku z informacją o stwierdzeniu wirusa ptasiej grypy (szczep typu H5N8) na terenie Niemiec – Pomorze Przednie - kraj związkowy Meklemburgia Powiatowy Lekarz Weterynarii w Gryfinie prosi o wzmożenie czujności i reagowanie w przypadku upadków drobiu – zwiększone upadki drobiu.

Specjaliści przypominają , że wirus ptasiej grypy nie stanowi poważnego zagrożenia dla ludzi o ile przestrzegane są podstawowe zasady higieny (mycie rąk, mycie naczyń, obróbka cieplna mięsa drobiowego w temperaturze min. 70 st. Celsjusza, unikanie kontaktu surowego mięsa drobiowego z inną żywnością).

Grupa podwyższonego ryzyka to osoby mające kontakt bezpośredni z ptactwem hodowlanym lub dzikim.

Podtyp wirusa H5N8 należy do niebezpiecznych dla drobiu i może przyczynić się do wysokiej śmiertelności ptaków.

Informacje wstępne:

Głównym źródłem zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt (drobiu) są dzikie ptaki, będące bezobjawowymi nosicielami wirusa grypy ptaków.

Objawy kliniczne grypy ptaków u drobiu są mało charakterystyczne i zróżnicowane w zależności od zjadliwości szczepu wirusa wywołującego chorobę,

Powiatowy Inspektorat Weterynarii, ul. Armii Krajowej 78, 74-100 Gryfino
tel.: (91) 416-22-74, fax: (91) 416-24-92, e-mail: gryfino.piw@wetgiw.gov.pl, www.piwgryfino.pl

gatunku i wieku ptaków, zakażeń towarzyszących oraz warunków środowiskowych.

Główne objawy kliniczne wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI) u drobiu to depresja, gwałtowny spadek lub utrata produkcji jaj, miękkie skorupy jaj, objawy nerwowe, zasinienie i obrzęk grzebienia i dzwonków, silne łzawienie, obrzęk zatok podoczodołowych, kichanie, duszność, biegunka.

Padnięcia ptaków mogą być nagłe, bez widocznych objawów. Śmiertelność może dochodzić do 100%. Przy zakażeniu wirusem grypy o niskiej zjadliwości mogą wystąpić objawy ze strony układu oddechowego (z reguły łagodne), depresja, biegunka, zmniejszona produkcja jaj u niosek. Zakażone ptaki wydalają duże ilości wirusa z kałem, w wydzielinie z oczu i dróg oddechowych. Najbardziej prawdopodobnym źródłem zakażenia drobiu domowego jest bezpośredni lub pośredni kontakt z wędrującymi ptakami dzikimi, zwykłe ptactwem wodnym. Rozprzestrzenienie wirusa może następować również poprzez zanieczyszczoną paszę, wodę, nawóz, sprzęt i środki transportu. Bardzo ważną rolę w rozprzestrzenianiu wirusa grypy odgrywa człowiek, który poprzez zanieczyszczone ubranie, obuwie, sprzęt i produkty (jaja) może przyczynić się do rozprzestrzeniania choroby. Rozprzestrzenianie z wiatrem zainfekowanych cząstek i kropelek nie ma większego znaczenia.

Wirus grypy ptaków może zachowywać aktywność w środowisku kurnika przez 5 tygodni, zatem istotne jest przy podejrzeniu lub stwierdzeniu choroby, zabezpieczenie pomieszczeń, sprzętu, nawozu oraz dokładne ich oczyszczenie i odkażenie. Wirusy grypy są wrażliwe na powszechnie stosowane środki dezynfekcyjne oraz detergenty. Niszczy go również obróbka termiczna (smażenie, gotowanie).

Zaleca sie:

1. karmienie i pojenie drobiu w pomieszczeniach zamkniętych, do których nie mają dostępu ptaki dzikie;
2. przetrzymywanie drobiu w zamknięciu lub na ogrodzonej przestrzeni, pod warunkiem uniemożliwienia kontaktów z dzikim ptactwem (zastosowanie siatek ochronnych, zadaszenia);
3. odizolowanie od innego drobiu, kaczek i gęsi;
4. przechowywanie paszy, w tym zielonki, w pomieszczeniach zamkniętych lub pod szczelnym przykryciem, uniemożliwiającym kontakt z dzikim ptactwem;
5. unikanie pojenia ptaków i czyszczenia kurników wodą pochodzącą spoza gospodarstwa (głównie ze zbiorników wodnych i rzek);
6. zgłaszanie lekarzowi weterynarii, wójtowi, burmistrzowi, i innym organom władzy lokalnej zaobserwowanego spadku nieśności lub nagłych, zwiększonych padnięć drobiu;
7. po każdym kontakcie z drobiem lub ptakami dzikimi umycie rąk wodą z mydłem;

8. wydzielenie odzieży używanej przy czynnościach związanych z obsługą drobiu;
9. osobom utrzymującym drób w chowie przyzagrodowym, aby nie były zatrudniane w przemysłowych fermach drobiu.

Zalecenia dla hodowców gołębi pocztowych

Zaleca się:

1. karmienie i pojenie gołębi w sposób wykluczający dostęp ptaków dzikich;
2. przechowywanie paszy w pomieszczeniach zamkniętych lub pod szczelnym przykryciem uniemożliwiającym kontakt z dzikim ptactwem;
3. nie wypuszczanie gołębi z gołębników w celu oblatywania.